

ZPRÁVODAJ

55. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ KONANÁ POD ZÁŠTITOU ČESKÉ MÍROVÉ RADY V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1985 NA POČEST 40. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU ARMÁDOU.

MARYŠA

Maryša patří k hojně hraným titulům jak v amatérské, tak i profesionální oblasti. V posledních letech jsme mohli být svědky řady inscenací, rozvíjejících a bohatě pojednávajících základní motivickou strukturu textu v režijně herecké práci. Zdá se, že plzeňští inscenátoři při vědomí nesporných kladů těchto představení, podlehli určité mechanické eklektice, která zcela paradoxně, a patrně i proti jejich původním představám, přinesla naopak problematické zjednodušující postupy v samotném výkladu hry.

Nejasnost dramaturgicko-režijní koncepce se pak projevila především v nepřilíš šťastně provedených škrtech v textu, a poznamenala nemalou měrou celkovou úroveň představení. Zásahy ochudily základní dramaturgické předivo hry, jakoby zbavily toto klasické drama jakéhokoliv zázemí i širšího společenského podhoubí. Jejich smysl není divákovi zřejmý, důvody, proč jsou jednatíci postavy ochuzovány a zplošťovány již v samotném textu, zůstávají utajeny, hra v této podobě působí jako jakési dramatické torzo. To pochopitelně pozna-

(dokončení na str. 2)

Divadelní soubor Šupina dokazuje, že ani z Vodňan není do Hronova daleko, neboť v posledním období se tento jihočeský soubor pravidelně účastní Jiráskových Hronovů. Dnes odpoledne a večer uvede Šupina ve Žďárkách hru svého vedoucího a režiséra v jedné osobě Františka Zborníka „Vyber si, synku“.

DNEŠNÍ PROGRAM JH

9.00 hod.	Pohovory poroty se soubory	klub JD
9.30 hod.	Diskusní kluby	ZŠ
13.00 hod.	Schůzka OŠ 55. JH	klub JD
16.30 hod.	DS Bazovského MěstKS Turany: F. G. Lorca: Plánka	JD
16.30 hod.	DS Šupina MěstKS Vodňany: F. Zborník: Vyber si, synku	Žďárky
16.30 hod.	Vystoupení souboru Pastorkyňa PV SSM Nové Město nad Metují	park MAJ
18.30 hod.	Vítání souboru D3 SK ROH Kroměříž	schodiště JD
20.00 hod.	DS Bazovského MěstKS Turany: F. G. Lorca: Plánka	JD
20.00 hod.	DS Šupina MěstKS Vodňany: F. Zborník: Vyber si, synku	Žďárky
21.00 hod.	Společenský večer	Slavie
21.15 hod.	Filmový večer: Jan Žižka	park MAJ
22.00 hod.	Zasedání poroty	malý sál JD
22.00 hod.	Beseda souboru s patrony	SOU ČSSD

Ostre sledované vlaky

Tato současná česká hra, čerpající svůj námět z doby okupace naší vlasti německými fašisty, patří v posledních letech k, dalo by se říci, oblíbeným titulům v amatérské oblasti. V poměrně krátké době je na Jiráskově Hronově již potřetí, což však neznamená, že soubory mají pouze šťastnou ruku při výběru samotného titulu, ale že tento dramatický text zřejmě umožňuje souborům naplno se s ním ztotožnit a dovést svoji původní inscenační představu do zdárného konce.

Pardubický soubor se nespokojil pouze s mechanickým na-

(dokončení na str. 2)

PŘEDSTAVUJEME

DS Šupina Vodňany

Divadlo Šupina drží na JH posledních let zajímavý primát tím, že se pravidelně zúčastňuje této vrcholné přehlídky: v uplynulých sedmi letech tu hrálo pětkrát, nemluvě o jednom klubovém představení. Režisér souboru František Zborník však popírá, že by si na častou účast příliš zvykl.

„Vždycky přivážíme představení trochu odlišného charakteru, těžko kupříkladu srovnávat inscenaci Markéty s představením Ůsměvů a kordů, a tak jsme vždycky stejně nervozní a plní očekávání, jak přijíme hronovské obecenstvo právě tuhle cestu.“

V čem zejména spatřujete podstatu vývoje od Tetauera k současné vlastní autorské tvorbě?

„V Tetauerovi jsme si hlavně hráli a cílem bylo pobavit diváka i sebe ve hře myšlenkově nenáročná. Postupně stále sílí snaha o závažnější výpověď a možná i političnost divadla, přičemž se zároveň humor neztrácí.“

A nestýská se vám po pověstné hravosti Šupiny?

„Stýská a bohužel mám pocit, že je to znát i na představení, které jsme do Hronova přivezli. Skloubit hravost s pocitem odpovědnosti za téma není jednoduché a my se s tím snažíme přát.“

Co nám řeknete ke své poslední hře Vyber si, synku aneb Komedie nová o životě a smrti mistra Adalbertka?

„Právě tahle hra vznikla z potřeby vyrovnat se s tím, na jaké divadlo máme a co bychom chtěli říci. My nejsme výjimečně dobří herci, ale přitom nechceme jít jenom tou cestou, která narážuje herce jinými prostředky. Předloha sama byla volně inspirována některými tématy a postupy středověké literatury: text nevznikal najednou, mnohé motivy byly ověřovány na zkouškách a je tak do jisté míry výsledkem kolektivním. Uvědomili jsme si přitom, že v poslední době hledáme stále podobné téma člověka, který si udrží rovnou páteř, může sice prohrávat, ale nemůže prohrát.“

—ekP—

Udělalí jsme si v redakci takovou ministatistiku - tři divadelní soubory jsou letos na Jiráskově Hronově poprvé, a přitom soubor AHA! z Lysé nad Labem vznikl teprve před nedávkem, plzeňské Propadlo v roce 1979. Nejstarší z nich je vlastně Mladé divadlo z Pardubic, letos jedenadvacetileté. Z ostřílených borců je pak vodňanské Šupině deset let, Anebidivadlo o rok méně. Připočteme-li k tomu všemu ještě tu spoustu nových mladých tváří v dalších souborech, zdá se že o budoucnost našeho amatérského divadla skutečně nemusíme mít obavy. Prostě, jak se zpívá v jedné písničce - Hronov nám mládne a my mládnem s ním...

ODMÍTNUTÉ OBVINĚNÍ

Redakce Zpravodaje 55. JH byla obviněna, že se dopouští záporné mystifikace svými notickami o přítomnosti kritika Rumíja Festrče na Hronově. Redakce se tímto ohrazuje a odkazuje případné pochybnosti o autentičnosti této osobnosti k nahlédnutí do AS/86 číslo 6, kde ovšem chybí kritická fotografie, takže se jeho přítomnost může z neznalosti podobit skutečně jevit jako anonymní.

Střípky ze zákulisí

JAK A KDY DO ŽDÁREK?

Doprava na veškerá představení do Žďárek je a bude organizována jako v předchozích letech, tzn. autobusy, které jsou přistaveny vždy hodinu před začátkem odpoledního či večerního představení na rohu hronovského náměstí naproti Jiráskovu divadlu.

NAKOUKNUTÍ DO VÝLOH

Propagační komise 55. JH si v neděli pečlivě prohlédla výlohy hronovských obchodů, které propagovaly akce letošní národní přehlídky. Celkově je možno říci, že úroveň výloh a jejich výzdoby byla na dobré úrovni, i když některé svým charakterem spíše vyjadřovaly vzpomínku na Aloise Jirásku než propagaci festivalu. Protože však pracovníci, zajišťující výzdobu, neměli stejné podmínky pro svoji práci, zejména použitelné materiály, byly výlohy rozděleny do dvou kategorií. Pořadí v I. kategorii, kde byla hodnocena úroveň použití dodaných materiálů a celkové profesionální zpracování: 1. Obuv, 2. Papírnictví, 3. Potraviny. Ve II. kategorii, kde bylo hodnoceno skloubení propagace zboží s festivalovou myšlenkou, bylo pořadí následující: 1. Textilní podnik, 2. Textil-látky, 3. Kniha.

I za okupace se hrálo divadlo

Válečné Jiráskovy Hronovy byly pro nás ochotníky místem nejpovětšnějším, odkud jsme se vraceli znovu do svých souborů zpevnění a posílení vírou a nadějí v budoucí, opět svobodné JH. Zejména v posledních válečných letech, kdy byly JH nacisty zakázány, byl Hronov doslova posilující vírou, když jsme sem přijížděli „neoficiálně“ na výročí Jiráskových narozenin.

V roce 1942 se sešli na Hronově stovky ochotníků a byla sehraána dvě představení: Strakonický dudák souborem Nové divadlo z Mladé Boleslavi a Kulébka souborem Čin z Prahy. Ve výroční den narozenin A. Jirásky jsme vykonali pouť ke

hrobu spisovatele a položili věnec. Totéž se konalo ještě v roce 1943, kdy už přes zákaz konání JH se hrála čtyři představení: Ifigenie na Tauridě a Zpověď básníka hrál soubor Čin, hru Král a ptáček Nové divadlo z Mladé Boleslavi a Král Oidipus zahrál soubor Rieger z Pelhřimova. V roce 1944 byla zakázána nacisty činnost ochotnickému divadlu vůbec a proto se sešli ochotníci v Hronově jen na manifestační pouť k hrobu A. Jirásky. Místo představení přednesl tu člen Národního divadla Jaroslav Kohout své slavné monology. V tomto zlém roce obav a úzkostí zaplatila řada ochotníků svoji statečnost životem. I členové ÚV ÚMDOČ

padli: v koncentračním táboře zahynul generální tajemník Slégra a při pražském povstání byl na Žižkovské ulici zastřelen starosta ÚMDOČ Julek Mitlöhner. Ten ještě 14 dní před smrtí svolal mimořádnou schůzi, aby se přesvědčil o naší připravenosti na konec války. Osvobození Sovětskou armádou se už nedočkal.

Po slavném 9. květnu 1945 obnovily stovky souborů svoji činnost, přičemž některé měly již tajně připravené divadelní hry a tak se začalo hrát vlastně hned. S velkou radostí a nadšením jsme připravili a uskutečnili opět svobodný 15. JH v srpnu 1945. Hronovský soubor zahajoval tehdy Lucernou. Jaké pocity jsme tehdy měli si už dnes těžko představí ten, kdo to neprožil. Před představením Prodané nevěsty Spojených divadel z Brna se zpívalo a tančilo před divadlem.

Jsem velmi šťastný, že všechny další JH, i ten jubilejní 55. JH, prožíváme v míru. A mám radost, že se na JH objevuje plno mladých lidí...

LÁDA LHOTA

Ostře sledované vlaky

(dokončení ze str. 1)

studováním této hry, rohodl se provést některé škrtky a dílčí úpravy, spočívající v jistém návratu k některým motivům původní Hrabalovy prózy, které se v Nývltových dramatizaci nevykytují. A nutno říci, že oprávněně, neboť provedené změny v mnohém přispěly k naplnění základní koncepce. Dalo by se říci, že režie buduje představení vlastně ve třech rovinách, které se však organicky propojují (i když ne vždy a všude) — na jedné straně snaha o určitě zcivilnění a odpatetizování pohledu na lidské hrdinství, na straně druhé potom snaha o těsnější sepnutost civilní a společenské tematiky příběhu (tomu napomáhá pak i zmíněná úprava, která poněkud potlačuje erotické téma protrženého kanape ve prospěch právě společenské významu hry). A konečně režie doplňuje inscenaci o jakési nonverbální obrazy, dokreslující působivě dobou atmosféru (úvodní expozice), ale současně usilující o sdělení výrazného protiválečného poselství (což je znovu bližší Hrabalově próze).

Dominující složkou této inscenace je pak její výtvarné řešení jak jevištního prostoru,

tak kostýmní stránky, které pracuje s působivou i funkčně pojatou zkratkou, právě tak jako s určitými kolážovými postupy, kdy se spojují autentické předměty s náznakovými a metaforickými do jednoho organického celku. Problémem však je přesnější a přehlednější základní prostorová orientace, způsobující i komplikace v aranžmá. Z tohoto problému pak vyplývá i určitá zbytečnost přemísťování stolu i některé nastupy a odchody atd.

Největším otázkám ovšem asi zůstává zřetelná herecká nezkušenost a neobratnost, i když zde sehrála svoji roli jistě i evidentní a nesmírná tréma souboru z jejich prvního hronovského vystoupení.

Ale oříšek bude tvrdší. Souboru se nepodařilo zatím, jak se zdá, plně zvládnout bohatší formy hereckého vyjádření, což se snaží nahradit jakousi upřímností jakoby neuměle autentického projevu. Ale tuto konfrontaci autentického a „představovaného“ se nepodařilo zvládnout na potřebné úrovni (tak jak se to třeba podařilo ve výtvarné složce představení).

—red—

NOVÉ TVÁŘE KOLEM NÁS

pak jako režisér. Po několika letech,

S Malým divadlem se však nerozloučil a dělá s ním dál, i když napřed měl strach, že této práce bude muset zanechat. Je také členem Ústředního poradního sboru pro divadlo při ÚKVC, v kraji dělal předsedu ÚPS pro umělecký přednes, spolupracuje jako lektor se středočeským a severočeským KKS. Spolupracuje se středočeským KKS je pro něj zajímavá, neboť kraji. Na JH není poprvé, avšak v porotě zasedá prvně.

MARYŠA

(dokončení ze str. 1)

menalo i další nedostatky inscenace jak v režijní práci samotné, tak i ve spolupráci režie s dalšími složkami divadelního výrazu. Zřetelně vystupují do popředí určité neobratnosti v režijním pojetí jak celku, tak i dílčích scén (hospoda, postel atp.). Neujasněnost koncepce se projevuje i ve výtvarné stránce — základní scénické řešení je univerzální a postrádá zřejmější nápad, který by nesl konkrétní tematický náboj, chaos vládne i v kostýmním vybavení. Právě tak i ve zvukové „kulise“. Rovněž v herecké práci se na tento kardinální problém v mnohém doplácí. Herecké výkony jsou často poznamenány rozparem mezi motivickou a vnitřní připraveností a samotnou vnější hereckou akcí, takže znesnadňují základní komunikační proces mezi hledištěm a jevištěm, který nezřídka vyúsťuje do zcela kontrastní divákovy reakce (nikoliv úmyslně).

Přes tuto značně znesnadněnou úlohu se však zdá, že největší aktiva plzeňského souboru jsou ukryta právě v hereckých kvalitách jednotlivých interpretů, že jde o soubor, který je po herecké stránce poměrně zkušený a vyzrálý.

Mělo by však být poučením pro plzeňské Propadlo do budoucna, že jakýkoliv zásah do dramatického textu musí být „kompenzován“, a odůvodněn již v samotné dramaturgické režijní koncepci představení, jinak se může stát, že inscenace ztratí svoje umělecké parametry.

—red—

Co nového ve Vašem kraji?

Mám napsat, co nového a zajímavého je v našem kraji. Především prohlašuji (na základě zkušenosti z loňského dopisu pro Kaplickou čítanku), že nemám nic proti strejkům a tetičkám z okresů a že fandím všem divadelním souborům — těm, co dělají dobré divadlo samozřejmě dvakrát tolik a všem souborům, které mají těžkosti, ať už jakékoliv, xkrát tolik.

Tak a teď jak to vypadá s amatérským divadlem u nás. Většina souborů právě prázdninuje, tráví dovolenou u vody a lesa a připravuje plány pro novou sezónu. Jsou však soubory, škoda, že jich není víc, které v létě hrají, a to se značným zájmem obecnosti (a to

kraj má výjimku proti jiným, protože Jihočeské divadlo hraje celé léto kolem otáčivého hlediště v Českém Krumlově). V Týně nad Vltavou si amatéři vybudovali druhé otáčivé hlediště v republice (po právě zmíněném krumlovském) — pokud se nemýlím tak třetí ve světě. A hrají již druhý rok Lucernu, letos přidali ještě Poprask na laguně — zájem diváků z měst a vesniček je veliký. Písecký soubor SDS letos po mnoha letech, také obnovil letní představení na zvukovském hradě — hrají Zvíkovského raráška (jak jinak) a opět zájem. Do třetice vodňanská Šupina hledá různá prostředí pro Johana, Markétu a Adalbertka od volyňského hradu, přes Zlatou korunu až po galerii Na Dvoru v Českých Budějovicích. A opět zájem!

Jinak si myslím, že se letos v našem kraji urodilo, což do svědčuje i fakt, že krajská porota navrhovala na JH tři představení — dvě z nich diváci uvidí: vodňanské Vyber si synku v rámci hlavního programu a Kubešovu Osamělost fotbalového brankáře jako studiovou inscenaci v Klubu mladých divadelníků.

Pokud jde o samotnou strukturu přehlídek v našem kraji — letos jsme dovršili pětileté (je to možné, že to tak letí?) kategorie B i A. No, uvidíme, snad se nějak dohodneme na nějakých dílčích úpravách či změnách ku prospěchu amatérského divadla v jihočeském kraji.

Jiří Pokorný,
metodik pro amatérské divadlo KKS
České Budějovice

Když se zamyslím nad otázkou a ohlédnu se zpět na léta minulá, vnucuje se mi chť nechtě nepopíratelná skutečnost: v posledních několika letech se vzdělávací akce pro amatéry zkvalitnily hlavně díky působení a velmi citlivému a pružnému přístupu SČDO. Viz například škola režisérů, klub režisérů, nezapomíná se ani na scénografy a ani na začínající herce. Takový to přístup ke vz-

ANKETA

dělávání ochotníků dříve chyběl většině metodických pracovníků okresních kulturních středisek, myslím si, že zdaleka nežijí problémy a potřebami amatérů tak jako funkcionáři SČDO.

Akte, o kterých jsem se zmínil, jsou dlouhodobější. Nechybí samozřejmě řada akcí jednorázových s různým zaměřením. Snad by se mělo ještě více pozornosti věnovat dramaturgii.

No a jak se o těchto akcích dozvídáme? U nás v Děčíně v podstatě jediné prostřednictvím SČDO. Jeho okresní výbor tu pracuje velmi čile, hlavně díky jednatelce Evě Dědičové. Okresní kulturní středisko zde prakticky vůbec nefunguje a o jeho existenci se dozvíme jen tu a tam, když na nás chce, abychom vykazali, co všechno děláme.

DOSTAVENÍČKA NA MÝTĚ

Svaz českých divadelních ochotníků pořádá i letos v hotelu Na mýtě každoroční Dostaveníčka, a to především pro ty účastníky 55. JH, kteří po absolvování odpoledního představení nevědí „co s načatým večerem“.

Na každém Dostaveníčku v „Křesle pro přítele“ zasednou dva zasloužilí ochotníci, kteří zavzpomínají na své celoživotní soužití s Thálií. Jejich besedování ozvláštňují účastníci národní kola soutěže „O pohárek SČDO“ svými monology a dialogy.

Pořady Na mýtě začínají v 19.30 hodin a končí před 22.00. Využijte dobrého autobusového spojení tam i zpět a přijďte.

B. Matula
člen ÚV SČDO

O čem se hovoří

Soubory si už tradičně pochvalují, jak to klapě v zákulisí Jiráskova divadla a dlužno podotknouti, že tomu není letos jinak. Zásahu na tom mají ovšem muzové v pozadí: jevištní mistr Pavel Matyska s technikáři M. Kačerem, J. Jelenem, J. Škopem, B. Beranem a M. Fendrychem, mistr zvuku František Vacek s J. Bartošem a M. Konrádem a mistr světla Ludvík Lof s J. Kubínem. Jiná je situace v hledištní části divadla, alespoň během představení: prozatím byli diváci dosud vždy rušení hlukem z chodby i foyeru. V neděli dokonce v nejtišším a nejvážnějším okamžiku hry v závěru, odnášel kdosi z hlediště židle a nevyvaroval se s nimi bouchnutí o stěny a dveře, což hercům na jevišti zajistě nikterak neprospělo.

PŘEDSTAVUJEME

DS Bazovského MěstKS Turany

História ochotníckeho divadla v Turanoch sa datuje už od roku 1862 a od roku 1969 mladí divadelní nadšenci nadvládali na ochotnícku divadelní tradici v meste svojimi úspěšnými inscenacemi, které boli výrazem ich nového, moderného nazerania na divadlo a jeho úlohu v našej socialistickej spoločnosti. Mladí nadšenci hrali pod egidou DO SZM a už svojou dramaturgiou výrazne naznačovali nové smerovanie ochotníckeho divadla v Turanoch. Ich tvorivé hľadanie nového uchopenia dramatickej predlohy našlo odozvu nielen u divadelného obecnstva, ktoré v Turanoch a v ďalšom ok-

lí v hojnom počte navštevovalo predstavenia súboru, ale aj u odbornej kritiky, ktorá rozpoznala v úsilí súboru divadelné kvality vymykajúce sa z regiónu v ktorom súbor roky pôsobil. Preradenie súboru do kategórie pokročilých divadelných súborov kategórie B bolo už iba logickým ocenením práce tohoto neobyčajne invenčného súboru. Prvenstvo, ktoré súbor získal na Belopotockom Mikuláš 1976 s inscenáciou hry B. S. Timravy Ťapákovci bolo doslova štukou v rybníku slovenských ochotníckych divadelných súborov B kategórie a ukázalo skutočné možnosti tohoto súboru, ktorý presvedčil

nielen v hereckej zložke ale i dramaturgicko - režijnej, ktorá súbor v celoslovenských reláciách posunula na veľmi čestné miesto. Neobyčajne plodnou sa pri súbore ukázala profesionálna režijná pomoc herca Divadla SNP v Martine Ľubomíra Pauloviča (dnes už člena SND v Bratislave), ktorý so súborom našťudoval v roku 1982 muzikál Ernesta Brylla Na skle maľované. Za túto inscenáciu bol súbor odmenený Cenou Ministerstva kultúry SSR na Belopotockom Mikuláš a svojím spontánnym divadlom plným rozihranej mladosti v pohybovej i spevackej zložke nadchol publikum všade tam, kde súbor vystupoval. Logickým pokračovaním tvorivej spolupráce Ľ. Pauloviča so súborom bola inscenácia Lorcovej Plánky v divadelnej sezóne 1983 - 1984, ktorá na náročnej predlohe potvrdila umelecký rast tohoto divadelného kolektívu, ktorý sa po zásluhe práve touto inscenáciou ako víťaz Belopotockého Mikuláša prezentuje na tohtoročnom Jiráskovom Hronove. Dúfame, že ich premiéra na 55. ročníku Jiráskovho Hronova bude úspešná a predstaví hronovským divákom ďalší ochotnícky divadelný súbor zo Slovenska, ktorého umelecké výsledky si zasluhujú sústredenú pozornosť.

Z diskusných klubů

Jaké máte pocity z prvních dvou dnů moderování v diskusním klubu?

„Nestěžuji si — ještě jsme se nenudili. Zatím mám pocit, že náš modrý klub je spíše emotivně založený: když se mu něco líbí, nezná jeho nadšení mezí a naopak. Mám jasné stanovisko, číhá v tom však jedno nebezpečí: že se naše názory omezí jen na prohlášení o stanovisku a veškeré rozebírání bude prohlášeno za „zbytečné“, „rozumářství“, ba hnidopysství. A tak — protože nám jde o to naučit se o inscenaci a její

tvorbě uvažovat, poznávat nebo i nalézat nové divadelní zánitosti, k čemuž potřebujeme mj. i umět se o nich domluvit, snažíme se i o to, co nám dosud jde méně: dobírat se jádra věci, příčin a souvislostí, ať už jde o zápory nebo klady. Snad se to daří.

Ostatně ještě jeden pocit mám: že by měly být větší třídy a víc židlí.“

LUDEK RICHTER

mž

Návštěvníci jednotlivých představení 55. JH si mohou před zahájením nebo o přestávkách prohlédnout výstavu faktů a fotografií nazvanou „OSVOBOZENÍ NÁCHODSKA RUČOU ARMÁDU“, kterou připravilo ke 40. výročí osvobození Českosloven-

SLOVO MAJÍ MLADÍ

Výstava k osvobození

ska Sovětskou armádou Okresní muzeum v Náchodě ve spolupráci s Okresním archivem a Okresní galerií výtvarného umění. Tato výstava je putovní a kromě Náchoda a Hronova ji viděli občané v dalších městech náchodského okresu, kde si připomněli na autentických fotografiích a dokumentech průběh osvobozovacích bojů v roce 1945 na Náchodsku.

KDE JE? V ITÁLII!

Těm z návštěvníků, kteří zde letos postrádají a ptají se, kde je předseda organizačního štábu 55. JH a předchozích „Hronovů“ RSDr. Zdeněk Koš-

Nabitý program způsobil, že se členové Klubu mladých divadelníků sešli k rozborům pondělních představení až v prvních okamžicích úterka. Pozdní hodina nijak nezabránila, aby se nerozvinula obsáhlá debata, v níž připomínky ke shlédnutým inscenacím přerůstaly v zobecnující úvahy o smyslu činnosti divadelních amatérů.

Inscenace plzeňského souboru Propadlo byla inspirací k zamýšlení nad nepopratelnými hodnotami divadelní hry bratří Mrštíků Maryša a nad jejím čelným postavením v české dramatické literatuře. V převážně většině hodnotili mladí divadelníci přístup Plzeň-

ských jako vnějškový, ilustrativní a neodhalující současnému divákovi bohatost a myšlenkovou obsažnost původního textu. Dramatická úprava, která se odhodlala k závažným skrům, do značné míry pominula ústřední etický a společenský konflikt hry. Napětí a dramatická síla se vytrácela, snaha po dosažení co nejdokonalejšího divadelního účinku byla oslabena nedostatečným zpracováním detailů a nepřesnostmi v některých hereckých akcích. Popisnost zvukových efektů a nevhodné použití nahrávek stylizovaného folklóru jiného moravského regionu rozhodně nepatřily ke kladům představení. Tím byl citlivý herecký výkon představitelky titulní role a přesvědčivá herecká charakteristika postavy Lízala.

Neméně podnětná byla diskuse nad představením Ostře sledovaných vlaků, kterým se v arénovém prostoru ve Žďárkách představil soubor Mladého divadla z Pardubic. Nejprve v jednotlivých pracovních skupinách a později při společné debatě byl rozebírán přístup souboru k původně literárnímu textu Bohumila Hrabala, který byl v dramatické podobě inscenován již celou řadou profesionálních i amatérských

divadel. Mladé divadelníky zarazilo očividné nepochopení Hrabalova textu, které lze dokumentovat nedostatečně uváženým výběrem inscenačních prostředků, bezradností nepřesvědčivých hereckých výkonů a nepraktickou a dezorientující scénou.

Jako samoúčelné se ukázaly i některé autorské dodatky a dějové vsuvky, které se dostaly do vážného rozporu s poetikou předlohy.

Václav Březina

„Trvanlivý“ plakát?

Ná závěr včerejšího jednání organizačního štábu 55. Jiráskova Hronova se debata stočila, ačkoliv ještě zdaleka není konec letošní národní přehlídky, do budoucna, neboť byly posuzovány ideové plakáty JH z předchozích let proto, aby byl vybrán jeden jediný coby „trvanlivý“ na několik příštích ročníků. Jednohlasně zvítězil plakát ze 48. Jiráskova Hronova, který by se zřejmě měl stát charakteristickým pro nadcházející svátky amatérské Thálie v Hronově.

Zítra noční prodloužená

Jak jsme již informovali, v průběhu letošního 55. Jiráskova Hronova se uskuteční dvě divadelní představení nad plán, lépe řečeno v prodlouženém čase, neboť hlad diváků po vstupenkách je jako ostatně každoročně značný. Proto po včerejších „Ostře sledovaných vlacích“ Mladého divadla Pardubice vystoupí potřetí v jednom dnu zítra od 22.15 hodin také divadelní soubor SK ROH Kroměříž s hrou Oldřicha Daňky Životopis mého strýce.

Přijela LITA

Včera v podvečer dorazili do Hronova také pracovníci Literární agentury (LITA) z Bratislavy. K činnosti LITY v uplynulém období a k chystaným novinkám se ještě vrátíme.

Protože se množí dotazy na nejruznější telefonní čísla, uvádíme proto jakýsi miniservis

Telefonní servis

nejčastěji volaných volacích stanic i těch, které je možné zavolat v případě nějaké mimořádné události. Informační kancelář — 81612, tiskové středisko — 81631, Jiráskovo divadlo — 81437, MěstNV — 81396 a 81622, OO-VB Hronov — 81333, OS SNB Náchod — 21743, Pošta Hronov I — 81634, zdravotní středisko Hronov — 81307, lékařská pohotovostní služba Náchod — 20444.

ZÍTRĚJŠÍ PROGRAM JH

9.00 hod.	Pohovory poroty se soubory	klub JD
9.30 hod.	Diskusní kluby	ZŠ
13.00 hod.	Schůzka OŠ 55. JH	klub JD
13.00 hod.	Přivítání sovětského souboru	MěstNV
14.00 hod.	DS OKS Liberec L. Smoček: Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho	Slavie
16.30 hod.	DS SK ROH Kroměříž: O. Daněk: Životopis mého strýce	JD
16.30 hod.	Koncert vokálně instrumentální skupiny Trumšajt SKP Náchod	park MAJ
17.00 hod.	DS DOPRAPO KD DP Praha: K. Vonnegut Jr., P. Lébl: Groteska	Slavie
18.30 hod.	Vítání DS Anebdivadlo OKD Praha 3 schodiště JD a DK Jirásek SKP ROH Česká Lípa	JD
20.00 hod.	DS SK ROH Kroměříž: O. Daněk: Životopis mého strýce	JD
21.00 hod.	Společenský večer	Slavie
21.15 hod.	Filmový večer: Proti všem	malý sál JD
22.00 hod.	Zasedání poroty	JD
22.15 hod.	DS SK ROH Kroměříž: O. Daněk: Životopis mého strýce	JD

FOTO JIŘÍ GLÜCK

S fotodokumentací bývaly v minulosti na Jiráskových Hronovech nejdoucí trampoty a zástupci „sedmé velmoci“ často marně žadonili o nějaký ten snímek pro svoje mateřské noviny a časopisy. Již druhý rok figuruje v roli dvorního fotografa JH Jiří Gluck a soudě podle odezvy na úvodní tisko-

vé konferenci k naprosté spokojenosti akreditovaných novinářů, kteří si mohou vybírat z přešlého zajímavých snímků prakticky ze všech akcí letošní národní přehlídky. A dnes odpoledne budou mít možnost si osobně s Jiřím Gluckem projednat odebrání potřebného počtu fotografií.